

ROTTERDAMSCHER COURANT.

De Abonnementsprijs is f 24 's jaars of f 6 per drie maanden franco per post door het geheele Rijk.

Bureau: Hoogstraat, Wijk 10, No. 77.

Geboorte-, Trouw- en Doodberigten van 1 tot 5 regels. . . . f 1.— Iedere regel meer. 0.20

Bij deze Courant behoort een BIJVOEGSEL.

TARIEF.

Weder is een ontwerp van wet tot herziening van het tarief van in- en uitvoer bij de Tweede Kamer ahangig.

Het ontwerp stelt op bijna alle hoofpunten overeen met het voorstel van den Minister van Bosse, in 't vorig jaar aangeboden, en hetwelk in de Tweede Kamer met zooveel bijval ontvangen, door de Eerste Kamer verworpen.

niet over vrijheid of bescherming, zoo als men schijnt te meenen, maar ze is: hoe aan de schatkist zekere som (3½ millioen, zoo als tot nu toe) te bezorgen zonder de nijverheid te beschermen?

Vervallen de bedoelde belaste voorwerpen, en de met verbod ongeveer gelijk staande uitgaande regten op de lompen, dan zal 't tarief inderdaad zijn, wat het beweerd wordt te zullen wezen: zuiver fiscaal.

BUITENLAND. ENGLAND. Londen 13 November.

De heugelijke tijding, gisteren door den Morning Post ons medegedeeld, waarbij wij vernamen dat de vrede in China was gesloten, wordt door het ministerieel orgaan de Globe bevestigd.

verlaten. Uit dezelfde bron blijkt voorts, dat het berigt, hoe Oostenrijk voornemens is, aan Venetië eene vrijzinnige constitutie toe te staan, ongegrond is.

De Minister van Zweden en Noorwegen, benevens de gravin Platen, zijn van hier voor eenige maanden naar Zweden vertrokken.

De Weener correspondent van den Morning Herald schrijft dat de heer Lavalette, Fransch ambassadeur te Konstantinopel, alle mogelijke pogingen in het werk stelt om de Turksche ministers te overreden eene nieuwe conventie te maken.

— Uit Plymouth ontvangt men het volgend berigt van gisteren: „De raderstoomboot Gorgon, die Portsmouth den 8 dezer en Plymouth des middags van den 9 dezer verliet, is heden morgen in de Sound teruggekeerd.

— Het stoffelijk overschot van den admiraal sir C. Napier werd eergisteren te Catherington in Hants op zeer eenvoudige wijze te grave besteld.

— Van Malta wordt geschreven dat de Engelsche limeschepen Cesar, van 90 stukken, St. Jean d'Acree en James Watt drie of vier maanden op Corfu blijven en zich dan naar eene haven van den Kerkelijken Staat begeven zullen.

— De voornaamste berigten door de stoomboot New-York, die de stad New-York den 27 oktober verliet, te Plymouth overgebracht, komen hierop neder: de schade, door een brand veroorzaakt, welke op genoemden dag het grootste kustmagazijn der heeren Steinberg in eerstgenoemde stad vernielde, wordt op hoogstens 70.000 dollars geschat.

— Brieven uit de stad Mexico, van 15 oktober, zeggen hoe de Engelsche Regering eindelijk een stap gedaan heeft dien zij, in het belang harer eigen waardigheid, reeds maanden geleden had moeten doen.

Ten bewijze dat dit niet te sterk gesproken is deelen de brieven weder enige nieuwe staaltes der dwingelandij en wreedheid van Miramon en de zijnen medede.

worden, mijne bevelen moeten worden volvoerd." Eene arme vrouw, die de ontvlugting van hare voor de krijgskerk gepresten man wilde bevoornden, ontving 300 zweepslagen en bezweek onder omstandigheden die te akelig zijn om verhaald te worden.

— De per Overlandmail ontvangen berigten gaan van Calcutta tot 8 en van Madras tot 14 oktober. Lord Canning zou Calcutta den 15 november verlaten, om te Fyzabad over de vaart op de Gogra te bepalen en de werking van het nieuwe stelsel der magistratuur gade te slaan.

De heer Riddell, directeur van het Indisch postwezen, heeft voorgesteld de regstreekse mailstoomboorten naar Madras en Calcutta af te schaffen en die door vier stoomboorten in de maand regstreeks naar Bombay te doen vervangen.

Het artikel in den Times van gisteren omtrent het telegram van sir Hope Grant heeft eene tweede verklaring van onze regerings-organen uitgelokt.

„Wij vreezen", zegt de News, „dat de hoop die maandag morgen door den Morning Post werd gegeven, op grond der depêche van sir Hope Grant moet worden opgegeven."

De Globe is hetzelfde gevoelen toegedaan. De Post denkt er evenwel geheel anders over en schijnt schranderder dan zijne collega's te zijn geweest in het ontdekken van de vergissing die de Times aanleiding heeft gegeven zijne eerste verklaring tegen te spreken.

„Maar hij zegt", — en hier herhaalt de Post de gisteren door den Times aangeduide vergissing, en vervolgt dan: „Wij moeten nu op onze heert opmerken dat „ongelukkelijk" het vernuft van onze collega hem op eene gemakkelij phantastische wijze van de feiten doet afdwalen.

„Sir Hope Grant zond niet alleen een berigt aangaande het terugzenden van twee regementen, maar hij heeft den terugkeer van de geheele expeditie voorbereid en kondigde het vertrek van eenige gedeelten er van aan.

Het komt mij allezins raadzaam voor om, hoe naamelijk de opvatting van den Times ook moge schijnen, meer vertrouwen in de mededeeling van den Post te stellen. De Times schijnt een bijzonder smaak voor tegenstrijdigheden te bezitten, terwijl het officiële orgaan over het algemeen bijzonder juist in zijne mededeelingen.

Minister begreep dus niet, welke overwegende redenen er konden bestaan, om de beraadslaging te schorsen, ten einde ruimer tijd te hebben tot het behandelen der Staatsbegrooting, dan waarin men die begrooting verleden jaar tijdig heeft kunnen afdoen. Het zou den Minister grootelijks leed doen, indien de Kamer zich met het voorstel vereenigde; want inderdaad zou het uitstel zijn afstel; en na al hetgeen reeds te dien aanzien was voorgevallen, zou de aanneming van het voorstel niet alleen zijn onbillijk jegens hem Minister, maar ook in alle opzichten strijdig met het publiek belang.

De heer van Hoëvell achtte het zeer natuurlijk dat juist bij het voorstel had gedaan; want toen men onlangs een recess had voorgesteld, had hij zich daar tegen verklaard, opdat men gebruik kon maken van den tijd, tot het behandelen der wet op de R. O. Immers toen reeds vreesde hij, dat men anders tot die behandeling geen tijd zou hebben en nu verwonderde het hem dat de Minister van Justitie destijds tegen dat voorstel van recess niet had doen gelden al die argumenten, welke de Minister thans aanvoerde. Uitstel, zeide de Min., was afstel tot het midden van het volgende jaar; maar hoe dan — zeide de spreker — te handelen met de begrooting? Ten vorigen jare was die begrooting afgeleverd op 13 december; welnu, is dit het geval ook dit jaar, dan zou men tijd te over hebben, de wet op de R. O. nog vóór de kermissvacantie af te doen. Wanneer de begrooting niet afloopt vóór 13 december, dan zal noodzakelijkerwijze de voortgang der discussie moeten worden uitgesteld. Het was ten vorigen jare begon de Kamer de beraadslaging over de begrooting op 28 november; spreker zijde nu voor ze te doen beginnen op 21 nov., maar de tijd was noodig om behoorlijk te behandelen de belangrijke onderwerpen, die in de voorl. verslagen waren te sprake gebracht. Men kon nu wel laat beginnen om tot spoed te drijven, om tot aanneming of verwerping der begrootingen te dwingen, maar spreker vroeg, of dat gepast ware? Overigens meende hij dat men onmiddellijk na afhandeling der begrooting kon voortgaan met de discussie over deze wet.

De heer van Heukelom ondersteunde het voorstel van den heer Nolthenius en wat betreft het voorstel van den heer van Hoëvell, gaf ook hij daarover zijne groote verbazing te kennen. Elk lid der Kamer, voorstellen doende, behoorde niet af te gaan op hetgeen zijne individuele meening was, maar hetgeen hij was verschuldigd aan de waardigheid der Kamer. Hij was het, na al het voorgevallene te dezer zake, verantwoordelijk achten van de Kamer, als het voorstel van den heer van Hoëvell werd aangenomen. De Kamer was zelfs verplicht, des noods bij avondzittingen de wet op de R. O. tot afdoening te brengen. De Kamer had een verkeerd besluit genomen, toen ze aannam het voorstel om op recess te scheiden; maar nu dat eenmaal is geschied moest de Kamer dragen de gevolgen van hare verkeerde beslissing.

De heer Godefrui, Minister van Justitie, achtte zich genoodd te verklaren, dat voor hem meer dan eene belangrijke reden bestond om te wenschen, dat eindelijk

eens de wet op de R. O. ten einde werd gebracht. De Kamer mogt niet vergeten, dat hij zich beijverd had deze zaak gereed te brengen, en dat het de Kamer is die als het ware de afdoening der zaak sedert de maand mei had vertraagd. De Minister meende, dat hij het recht had te eischen, dat de discussiën nu ook ongeschorst zouden voortgaan. De bewering van den heer van Hoëvell was ten eenenmale onjuist, wanneer deze betoogd heeft dat de Minister bij het vorige voorstel tot recess had behooven aan te voeren al de argumenten, die hij Min. straks had ontwikkeld. Toen dat voorstel in de Kamer werd behandeld, was hij Minister niet tegenwoordig. De Min. herhaalde dat wanneer hij de zekerheid had, dat de Kamer nog voor het einde van dit jaar, de wet op de R. O. kon ten einde brengen, te dien effeete dat ook nog de Eerste Kamer daarover eene beslissing kon uitbrengen, hij zou toegeven, ten einde aan het zoo dringende verlangen naar de discussiën over de Staatsbegrooting te gemoet te komen. Maar dit was niet alleen niet zeker; het was daarentegen zeker dat wanneer de tegenwoordige discussiën werden geschorst, juist met het oog op de geopenbaarde voornemens bij de behandeling der Staatsbegrooting, er voltrekt niet te denken viel om vóór de Kermissvacantie de beraadslaging over de aanhangige wet voort te zetten. De Minister zeide het den heer van Heukelom na: „de Kamer moet dragen de gevolgen van haar eigen vroeger voorstel tot uitstel.” De Kamer moet de aanhangige wet afdoen; dat was de *pligt* der Kamer; des noods moest zij daartoe avondzittingen bestemmen, ofschoon des Ministers gezondheid dergelijke avondzittingen niet gedooft, was hij toch bereid in het publiek belang om in avondzittingen de discussiën voort te zetten; doch dit was niet noodig, want de Staatsbegrooting kon in avondzittingen des noodig worden afgehandeld.

De heer Dullert achtte het voorstel van zijn geachten vriend uit Almelo prematuur. Hij achtte het niet waarschijnlijk dat de discussiën over de aanhangige wet nog zoo lang zouden duren als de heer van Hoëvell geloofde. Wanneer nog enkele groote kwestieën zouden zijn beslist, zou de discussie wel spoedig afloopen. Hij gaf derhalve den heer van Hoëvell in overweging om zijn voorstel te wijzigen in dier voege, dat 1° verviel het voorstel betrekkelijk het onderzoek van wetsontwerpen in de sectiën op e. k. maandag en dinsdag, en 2°, dat de heer van Hoëvell zijn voorstel betrekkelijk de bepaling van het tijdstip waarop de discussiën over de begrooting zouden worden aangevangen, verdaagde tot e. k. dinsdag, als wanneer men kon zien hoe ver de discussiën over de aanhangige wet waren gevorderd.

De heer van Hoëvell geloofde niet dat de discussiën zoo snel zouden gaan als de vorige spreker zich voorstelde; dit nam echter niet weg dat de laatste spreker gelijk had en dat hij derhalve 1° introk zijn voorstel voor zooveel betref het onderzoek in de sectiën, en 2°, op zijn voorstel, rakende het tijdstip van aanvang der beraadslaging over de Staatsbegrooting, later zou

terugkomen. Het voorstel van den heer van Hoëvell mitsdien zijnde vervallen, werd gesteund over het voorstel van den heer Nolthenius, dat met overgrootte meerderheid werd aangenomen. Niets meer aan de orde zijnde, werd de vergadering verdaagd tot morgen ochtend ten 11 ure.

STAATSBEGROOTING voor het Dienstjaar 1861.

MEMORIEN van BEANTWOORDING.

Vide HOOFDSTUK.
Uit de Memorie van Beantwoording van de Regering op het Voorloopig Verslag der Tweede Kamer omtrent het Vide hoofdstuk ontleenen wij de volgende bijzonderheden:

De Kamer gelieve geloof te hechten aan de verzekering dat een wetsontwerp tot wettelijke regeling der kerkelijke pensioenen werkelijk in gereedheid wordt gebracht. — Omtrent de opbrengst van het zoogenaamde miskooon ten behoeve van Hervormde predikanten, waarop door een der leden de aandacht werd gevestigd, moge tot inlichting dienen, dat wel is waar die heffing bij besluit van Koning Lodewijk is afgeschaft, doch dat bij besluit van den Prins Algemeen Stehouder des Konings, van 24 oktober 1810, n.º 15, in afwachting van eene nadere beslissing, is bepaald, dat provisioneel op den ouden voet zou worden voortgegaan. Die nadere beslissing is evenwel niet genomen.

IXde HOOFDSTUK A.
Blijkens de Memorie van Beantwoording der Regering op het Voorloopig Verslag der Tweede Kamer, omtrent het IXde hoofdstuk A heeft de Minister van Financien, in overeenstemming met het daaromtrent bij de Memorie van Toelichting op dat wetsontwerp vermelde, een gewijzigd ontwerp van wet overgelegd, waarbij de rentebesparing, alsnu over de betrokken art. der 1ste afd. van het hoofdstuk verdeeld, in haar geheel bedraagt f 198,277.50.

PROVINCIALE STATEN van ZUIDHOLLAND.

Zitting van Donderdag 15 November.

In de zitting van heden is:
1°, met algemeene stemmen aangenomen het voorstel van Gedeputeerde Staten van Zuidholland en van Utrecht tot opheffing van het waterschap van den Zuid-IJsseldijk en de IJsselkade;
2°, mede met algemeene stemmen goedgekeurd de wijziging door Gedeputeerde Staten voorgesteld in art. 25 van het reglement op de wegen en voetpaden in

de provincie Zuidholland, nadat daarin op voordracht der commissie nog eene wijziging was gebracht; 3°, met 50 tegen 2 stemmen (de heeren Slingeland en Gevers Deynoot) goedgekeurd het bijzonder reglement voor den polder Berg-Ambacht.

Vervolgens is door den heer v. d. Broek, namens de daartoe benoemde commissie, rapport uitgebracht op het voorstel van Gedeputeerde Staten, betreffende de droogmaking der plassen beoosten Rotterdam. De conclusie der commissie strekte om het voorstel van Gedeputeerde Staten niet aan te nemen, maar te sluiten, aan Gedeputeerde Staten magtiging te verleenen, om namens de Staten, aan den Minister van Binnenlandsche zaken kennis te geven: 1°, dat vergadering blijft volharder in haar besluit van 17 juli 1860, om voor die droogmaking eene bijdrage van f 250,000 te verleenen, en 2°, dat de Staten niet ongeneigd zijn, eene hoogere bijdrage te verleenen als het blijkens mogt, dat het geraamde kort zou mogt bedragen.

Aan de breedvoerige beraadslagingen werd deelgenomen door de heeren Keyzer, Mock, v. d. Broek, v. Bylandt, Blussé van Oud Alblas, van Zegwa Hein, Viruly Verbrugge, de Jonge, C. van Tienhoven, van Tienhoven, Léon en de Voorzitter. Ten slotte werd, op voorstel des Voorzitters, besloten de stukken aan Gedeputeerde Staten te renvoyer om in de volgende zomervergadering een nader voorstel aan de Staten te doen.

Hierna werd met algemeene stemmen, op voordracht van Gedeputeerde Staten, besloten, aan den aanmer der werken van de dammen bij Goeree, de tegemoetkoming te verlossen van f 2500.

Alsnu was nog aan de orde het voorstel der Gedeputeerde Staten, om eenige bepalingen toe te voegen aan besluit der vergadering, betreffende de opheffing van ambachten in Delfland. — Door den heer Metelerkamp werd evenwel, namens de commissie, verklaard, zij bij het onderzoek op verscheidene bezwaren gestuit, weshalve zij voorstelt, aan den Koning magtiging te vragen, om hare taak na den afloop der vergadering te mogen voortzetten. — Dienoverkomstig wordt besloten.

Thans geene onderwerpen meer aan de orde zijnde, wordt deze gewone wintervergadering door den Voorzitter, namens den Koning, gesloten.

Gedruckt en uitgegeven bij
G. en C. A. van Reyn,
te Rotterdam.